

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τακτική Διαδικασία

ΑΠΟΦΑΣΗ: 1355/2013

Αριθμός κατάθεσης αγωγής: 12351/2012

Το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αικατερίνη Λούδη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από τη γραμματέα Κωνσταντία Μπαζιάκου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 15 Ιανουαρίου 2013 για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης 12351/2012 αγωγή μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΑΕΠΙ-Ελληνική Εταιρία Προς Προστασίαν της Πνευματικής Ιδιοκτησίας», που εδρεύει στο Αμαρούσιο Αττικής, οδός Σάμου 51 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο διά του πληρεξούσιου δικηγόρου της Διονυσίου Κυβετού (Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ΑΜ 10955), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στη

και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 27-3-2012 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 12351/2012, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 18-9-2012 και γράφτηκε στο πινάκιο με αριθμό 9Γ, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε εκ νέου στο πινάκιο με αριθμό 1Γ.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ο πληρεξούσιος δικηγόρος της ενάγουσας αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις του και ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτές και στα πρακτικά της δίκης.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τη με αριθμό 513B/19-4-2012 έκθεση επίδοσης της αρμόδιας Δικαστικής Επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο σε συνδυασμό αφενός με την επισυναπτόμενη σ' αυτή με ημερομηνία 20-4-2012 απόδειξη παραδόσεως εγγράφων στον αξιωματικό υπηρεσίας του αστυνομικού τμήματος και αφετέρου με την επίσης επισυναπτόμενη σ' αυτή αυθημερόν συνταχθείσα βεβαίωση της ανωτέρω Δικαστικής Επιμελήτριας παράδοσης συστημένης επιστολής στο ταχυδρομείο στη , την οποία νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται η ενάγουσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 18-9-2012, οπότε και αναβλήθηκε η συζήτηση της υπόθεσης για τη δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην εναγόμενη (122, 123, 124, 126 παρ. 1 περ. δ', 127, 128 και 136 ΚΠολΔ). Η εναγόμενη, όμως, δεν εμφανίσθηκε στη μετ' αναβολή δικάσιμο, που σημειώνεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του σχετικού πινακίου ούτε παραστάθηκε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο και συνεπώς, ενόψει του ότι η αναβολή της συζήτησης και η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο θεωρείται ως κλήτευση ως προς όλους τους διαδίκους (ΑΠ 74/2007, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 956/2007 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1700/2006, ΧρΙΔ 2007, 150), πρέπει να δικαστεί ερήμην (226 παρ. 4, 271 παρ.1, 2 εδ. β ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 29 του Ν. 3994/2011).

Στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα εκθέτει με την υπό κρίση αγωγή της ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με καταστατικό σκοπό την προστασία και διαχείριση των περιουσιακών δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας εκπροσωπώντας Έλληνες και αλλοδαπούς πνευματικούς δημιουργούς (συνθέτες-στιχουργούς), οι οποίοι δυνάμει συμβάσεων εκχώρησης και αμοιβαίας εκπροσώπησης έχουν εκχωρήσει σ' αυτήν έναντι αμοιβής το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου τους, μορφή της οποίας αποτελεί η δημόσια εκτέλεση των κάθε φύσεως μουσικών έργων. Η εναγόμενη είναι ιδιοκτήτρια και εκμεταλλεύεται τον τηλεοπτικό σταθμό «

» που λειτουργεί στη από τον οποίο εκπέμπει στην ευρύτερη περιοχή του Νομού και των όμορων νομών σε καθημερινή βάση, μουσικά έργα των οποίων οι πνευματικοί δημιουργοί, Έλληνες και αλλοδαποί, της έχουν αναθέσει με συμβάσεις εκχώρησης και αμοιβαίας εκπροσώπησης, αντίστοιχα, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα της εκμετάλλευσής τους. Με την από 11-3-2002 σύμβαση αορίστου χρόνου που κατήρτισε με την εναγόμενη στην Αθήνα εκχώρησε σ' αυτήν το μη αποκλειστικό δικαίωμα της χρήσης του από την ίδια εκπροσωπούμενου μουσικού ρεπερτορίου, ελληνικού και αλλδαπού, για να το χρησιμοποιεί για τις ανάγκες λειτουργίας του ως άνω τηλεοπτικού σταθμού. Το δε οικονομικό αντάλλαγμα για την παροχή της άδειας δημόσιας εκτέλεσης των παραπάνω μουσικών έργων για τις ανάγκες λειτουργίας του σταθμού της εναγόμενης ορίστηκε σε ποσοστό 2,20% επί των ακαθαρίστων εσόδων της βάσει του νομίμου δημοσιευμένου τιμοκαταλόγου της ενάγουσας. Η εναγόμενη όμως δεν υπήρξε συνεπής ως προς τις συμβατικές της υποχρεώσεις και συγκεκριμένα ως προς την καταβολή των αναλογούντων σ' αυτήν (ενάγουσα) πνευματικών δικαιωμάτων παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της, γι' αυτό και η ίδια (ενάγουσα) με την από 28-11-2002 εξώδικη καταγγελία της, που κοινοποιήθηκε νόμιμα στην εναγόμενη στις 4-12-2002, κατήγγειλε τη μεταξύ τους σύμβαση. Επικαλούμενη ότι η εναγόμενη συνέχισε και μετά τη λήξη της σύμβασης να κάνει χρήση του προστατευόμενου μουσικού ρεπερτορίου της υπαίτια και παράνομα κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-2007 έως 31-12-2011 και αναφέροντας δειγματοληπτικά κατά τίτλο, όνομα πνευματικού δημιουργού και χρονολογία μετάδοσης ορισμένα μουσικά έργα, που έγιναν αντικείμενο παράνομης εκμετάλλευσης από τον τηλεοπτικό σταθμό ιδιοκτησίας της εναγόμενης, κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, ζητεί: α) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλει ως αποζημίωση το διπλάσιο της συνήθους καταβαλλόμενης αμοιβής, ήτοι το ποσό των 41.509,84 ευρώ (καθώς η εναγόμενη της έχει καταβάλει σε μερική εξόφληση της απαίτησής της για το έτος 2007 το ποσό των 2.602,26 ευρώ) άλλως το ποσό αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού, καθώς και το ποσό των 3.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της εναγόμενης πέραν του ποσού των 44 ευρώ, το οποίο θα επιδιώξει κατά την παράστασή της

ως πολιτικώς ενάγουσα ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων, με το νόμιμο τόκο από τότε που κατέστη απαιτητή η αξίωσή της άλλως από την 20^η-12-2011, οπότε όχλησε την εναγόμενη άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής, β) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να προσκομίσει στο Δικαστήριο και μέχρι τη συζήτηση της αγωγής αντίγραφα του ισολογισμού χρήσεως της για το έτος 2011, γ) να απαγγελθεί κατά των νομίμων εκπροσώπων της προσωπική κράτηση διάρκειας μέχρι ενός έτους ως μέσου εκτέλεσης της εκδοθείσας απόφασης, δ) να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και ε) να καταδικαστεί η εναγόμενη στα δικαστικά της έξοδα.

Η αγωγή αυτή αρμοδίως και παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 7, 8, 9, 10, 14 παρ.2, 25 ΚΠολΔ) για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία (270 ΚΠολΔ). Είναι δε νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 6, 12 παρ. 1, 13 παρ. 2, 3, 14, 15 παρ. 1, 32 παρ. 1, 54 παρ. 1 εδ. Α' και παρ. 3, 55 παρ. 1-3, 56 παρ. 1 και 4 και 65 παρ. 2 του ν. 2121/1993, 914, 932, 340, 341, 346 (και ως προς την παραδεκτά σωρευόμενη επικουρική της βάση 904 επ.) ΑΚ, 218, 219 και 176 ΚΠολΔ, πλην των παρεπόμενων αιτημάτων: α) επιδίκασης τόκων από τότε που η αξίωσή της κατέστη απαιτητή άλλως από την 20^η-12-2011, οπότε όχλησε την εναγόμενη, καθόσον αφενός για την αποζημιωτική αξίωση, όπως είναι και η επίδικη, δεν υφίσταται δήλη ημέρα καταβολής και αφετέρου η επικαλούμενη από την ενάγουσα γενόμενη στις 20-12-2011 όχληση αφορούσε μικρότερο του αιτηθέντος με την παρούσα αγωγή ποσού (βλ. Εφαθ 888/2012, αδημ.), ώστε το εν λόγω αίτημα να είναι νόμιμο για τον μετά την επίδοση της αγωγής χρόνο, β) να υποχρεωθεί η εναγόμενη να προσκομίσει αντίγραφα του ισολογισμού χρήσεως της για το έτος 2011, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθόσον προϋπόθεση επίδειξης εγγράφου κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 901-903 ΑΚ και 451 επ. ΚΠολΔ είναι η κατοχή του σχετικού εγγράφου από τον αντίδικο. Αν αντίθετα το επίδικο έγγραφο έχει δημοσιευθεί, όπως ισχύει στην προκειμένη περίπτωση για τους ισολογισμούς των ανώνυμων εταιριών κατ' εφαρμογή του άρθρου 7^α παρ. 1 περ. ζ του ν. 2190/1920, τότε δεν συντρέχει η προϋπόθεση για την εφαρμογή των προς επίδειξη εγγράφων διατάξεων, ήτοι της κατοχής του από τον αντίδικο. Εξάλλου, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η υποχρέωση δημοσίευσης των ισολογισμών κατ'

Φύλλο 3^ο της υπ' αριθμ. 1355/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

εφαρμογή της ως άνω διάταξης έπαψε να ισχύει σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 232 και 330 του ν. 4072/2012 για τους μετέπειτα της χρήσης του έτους 2011 ισολογισμούς, γ) περί απαγγελίας προσωπικής κράτησης κατά των νομίμων εκπροσώπων της εναγομένης ως μέσου εκτέλεσης της εκδοθείσας απόφασης, το οποίο επίσης είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθόσον σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 1047 ΚΠολΔ δεν διατάσσεται προσωπική κράτηση κατά των εκπροσώπων των ανωνύμων εταιριών και των εταιριών περιορισμένης ευθύνης ως προς τα αναφερόμενα στο άρθρο 1 του ίδιου άρθρου χρέη, ήτοι και τα προερχόμενα από αδικοπραξία, για την οποία υπάρχει αποκλειστικά ευθύνη του νομικού προσώπου, όπως στην προκειμένη περίπτωση, χωρίς να ευθύνονται και οι ίδιοι οι εκπρόσωποί του ατομικά (ΑΠ 1720/2010, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 208/2011, ΕΛΛΔνη 2011. 554). Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αγωγή κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το καταψηφιστικό αίτημά της έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων (βλ. τα υπ' αριθμ. 152595, 152597, 152596, 207897 και 285573 αγωγόσημα μετά των επ' αυτών επικολληθέντων κινητών ενσήμων).

Κατά της κρινόμενης αγωγής δεν υφίσταται ένσταση εξεταζόμενη αυτεπαγγέλτως και σχετικώς με τα αναφερόμενα στο δικόγραφο της γεγονότα επιτρέπεται ομολογία. Πρέπει, επομένως, αυτή να γίνει δεκτή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, διότι, εφόσον η εναγόμενη ερημοδικεί, αποδεικνύονται πλήρως οι περιεχόμενοι στο αγωγικό δικόγραφο πραγματικοί ισχυρισμοί δοθέντος ότι θεωρούνται ως ομολογημένοι εκ μέρους της ερημοδικαζόμενης εναγόμενης (άρθρ. 271 παρ. 3, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 29 του Ν. 3994/2011 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται και για τις εκκρεμείς υποθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 2 ν. 3994/2011) και να καθοριστεί η αποζημίωση στο αιτηθέν ποσό των 41.509,84 ευρώ, που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια η εναγόμενη υπόχρεη για το χρονικό διάστημα από 1-1-2007 έως 31-12-2011 λαμβανομένου υπόψη ότι η εναγόμενη έχει καταβάλει ως αμοιβή σε μερική εξόφληση της αγωγικής αξίωσης για το έτος 2007 το ποσό των 2.602,26 ευρώ.

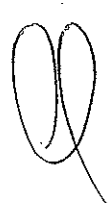
Εξάλλου, η ενάγουσα, η οποία ως νομικό πρόσωπο είναι φορέας εννόμων αγαθών δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης την οποία υπέστη, αφού με την αδικοπρακτική συμπεριφορά της εναγόμενης προσβλήθηκε η εμπορική της πίστη, η επαγγελματική της υπόληψη και το κύρος της στις συναλλαγές ως εταιρία διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ύψους 300 ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο και δίκαιο σταθμίζοντας το είδος και το μέγεθος της προσβολής, το βαθμό πταίσματος της εναγόμενης και την οικονομική κατάσταση των διαδίκων (καθημερινή λειτουργία της εναγόμενης και μετάδοση εκπομπών στο νομό Θεσσαλονίκης και στους γύρω αυτής νομούς, της έκτασης της γενόμενης χρήσης της μουσικής σε διάφορες εκπομπές). Πρέπει, επομένως, η αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 41.809, 84 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Όσον αφορά το αίτημα για την κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το Δικαστήριο κρίνει ότι η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατό να επιφέρει σημαντική ζημία στην ενάγουσα (άρθρο 908 παρ.1 περ. στ' ΚΠολΔ), γι' αυτό πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό ως προς το ποσό είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ. Τέλος, η εναγόμενη πρέπει να καταδικαστεί λόγω της ερημοδικίας και της ήττας της σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας ανάλογα με το μέγεθος της νίκης και της ήττα του καθενός (176 και 184 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό ενώ λόγω της ερημοδικίας της πρέπει να ορισθεί το νόμιμο προκαταβλητέο παράβολο για την περίπτωση άσκησης εκ μέρους της ανακοπής ερημοδικίας (502 παρ.1, 505 ΚΠολΔ) κατά τα επίσης οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της εναγόμενης.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

Φύλλο 4^ο της υπ' αριθμ. 1355/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

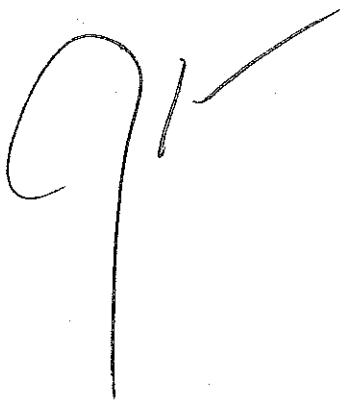
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των σαράντα μία χιλιάδων οχτακοσίων εννιά ευρώ και ογδόντα τεσσάρων λεπτών (41.809,84 ευρώ) με το νόμιμο τόκο από την επομένη επίδοσης της αγωγής.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση ως προς την ανωτέρω καταψηφιστική διάταξη της προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγόμενη σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, το οποίο ορίζει στο ποσό των χιλίων εξακοσίων (1.600) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στη Θεσσαλονίκησε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 22.11.2013 χωρίς να παρευρίσκεται η ενάγουσα και ο πληρεξούσιος δικηγόρος της.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

